

Pomhaj Bóh!

knihownja

Budyšin

74° 63

Cizklo 1.
3. januara.

Lětnik 7.
1897.

Serbske njedzelske łopjenka.

Wudawaju so kóždy kobotu w Smolerjez knihicziščetni w Budyšinje a so tam dostacž so sčtwórtlětnu pichedplatu 40 np.

Nowe lěto.

Psalm 124, 8.

Nascha pomoz steji w mjenje teho Knjesa!

Dwaj dnjej w kóždym lěcze prajitaj tebi wošebje wótsje, so twoje žiwjenje sańdže, so so twój čas minje a ty so sestariš: twój narodny džen a džen noweho lěta. Niz wschitzy bñšcha s tym šamym czucjom a špodobanjom tajku šhutnu wěrnoscž. Jako džecz nje-móžesche ty doczafacž, so by so sašo jene lěto twojeho žiwjenja minyło, a ty so wješelesche, hdyž běšche lěto staršchi. Ale nětko jako doroscženy šy, wotpoložiš, šchtož je džeczaze waschnje a srosymiš to šłowo hižo lěpje: „Nasche žiwjenje so rucze minje, jako bychmy přjecž lecželi.“ Abo šnadž šy šupil do tych lět, wo kotrychž so praji, so so tebi njespodobaju, a hižo s jenej nohu w rowje stejíš a šy šchědžimy: kětko šlamanych a rosteptanych šlubow leža na pucžu twojeho dotalnego žiwjenja! Šdy a kajki budže kónž teho pucža, kotryž šy hacž dotal šchol?”

Wóhli-š ja tebi, kiž tole přenje łopjeno w ruzy džer-žiš, do wóčkła a do wutroby hladacž, hacž so s twojich woczow wješela nadžija šwěczi — pichi špoczatku noweho lěta! Abo šy ty dawno doměrjenje k šebi a nadžiju na twoje šbožo pošhubil? Šlaj, na czole tutych njedzelskich łopjentow stej: Pomhaj Bóh! Šunjež cze njesnaju, jene wschaf wěm: „Tón Knjes je czi blisko, wón pomoznik je šwěrnny.“ W zylým sańdženym lěcze — „Bóh hišcže

cze nješ sabyl ženje“: duž w nowym lěcze „njesabudž Boha, wutroba!“

1. Šchto tež na tebje cžaka, jene to nowe lěto wěšcže pschiješe: pomoz teho Knjesa. Njespuschčejmy so na cžlowške džěczi; woni wschaf pomhacž njemóža. „Šak dha my móhli na cžlowjekow twaricž, šmjertni šu wschitzy a sańdu kaž šón?!“ Ně, nascha pomoz steji w mjenje teho Knjesa. Teho je so něhdy David džakujšo wušnał, myšło na Boha, Abrahama, Šaaka a Šakuba, kiž w šjewjenjach so dele pusčezli k šwojemu wušwolenemu ludej teho šłuba, a Abrahama šwojeho pschecžela mjenowasche. A tola tamny nashonjeny a pobožny kral israelskeho luda jenož kručzi Božeho šjewjenja a pomhanja a pruhi Božejše lubosče šnajesche, wjedžo: Derje temu, kotrehož pomoz je tón Bóh Šakubowy. Šak mało wucžerpa wón wschitko, na cžož wón w pschitwarlach Božeho šjewjenja stejšo myšlicž móžesche, — tu polnosč a hlubokošcž Božejše lubosče, kiž je nješjo rostorchnyła, so dele pusčezila do hubjenštwu? Šiched jeho woczomaj bě hišcže pschitryte to jašne šłónžo duchowneho žiwjenja, kotrež je nam w sańdženych hodownych pschipowjedanjach sašo s nowa ššhadžalo: ta dobrocziwosč a lubosnosč Boha, nascheho šbóžnika. Šichetož hakle w Šchryštušku je Bóh tón Knjes, kiž je nješjeka a šemju štworil, widomnje do cžlowškeho naroda so dał a psches nješo wón dostatki šwojeho bóšškeho žiwjenja a pomhanja tym wudželi, kotkiž do nješo wěrja a w žiwym šwjaštu lubosče s nim stej. Teho dla nješe jenož hołe mjeno, hdyž přeni januar,

nowe lęto w protyzy „Jesuf“ ręka. Tu řo hiřo ř mjenom pokafuje na njeřkőncęne potajne wořiwjaze mozy, kiř řo ř jeho droheho mjena na wřhitke dny lęta wuliwaju. Jesuf je nam ćłowjekam řawdawř węcęnořće a Boęeje blifkofće. A nętko hładaj wrőcęo na twoje lęta! Ğodowne řwętko wotkrywa njewuřłędęomnořć twojeho řiwjenja a wujafni potajniřta Boęeho wőtęowřteho wodęenia. Ty nimař řo jenoę dęakowacę řa jenotliwe wopokafma Boęeje pomozy a Boęeho řohnowanja, nę, twoje zyle ćzafne řwonkowne a naiřnutękowniřte řiwjenje je Boęi dar a wobřtajne wulke Boęe řohnowanje a wobarnowanje. Bőh je će ř węcęnej lubořću lubował. Na wřhitkich řbo- řownych a teę ćęęřkich pucęach přchewodęeřte će Bőh ře řwójimaj wocęomaj a jeho pomoz bę wřchędnje twojim řłabym mozam řpomozna.

Duę njedaj řtyřknej řtarořći řnjeřřta na řebi. Njewidomna ale njeřowalna řteji twoja pomoz w mjenje teho Řnjeřa, twojeho řbőęniķa. Do kőnza řwęta wőn řa řchřit je nam. „Węcęra a dęenęa a węcęnje tőn řamy Jesuf je Řhryřtuř; ř tom' nadęęiu mamy.“ Ğaj,

Tőn Řnjeř je blifko pola nař,
Wőn řwójich derje řnaje,
Wőn wofřtanje teę kőędy ćzaf,
Tał dołho hacę řwętko traje,
Tyř řwójich řboęe, męř a trořht,
Řaę macę tyř dęęcęi řrařny lořht.
Ćęeřć Bőhu Řnjeřej dajeęe!

2. Nętko pał woprařčej řo: řchto mař ty do noweho lęta přchijęeřć? Ğřnadę twoje nowolętne přchęcęa, kotreę řo ř wjęřčha po twojich řtarých myřłach a řadanjach maja? Nę, ř Davitowemu wuřnacęu: „Mařha pomoz řteji w mjenje teho Řnjeřa“ dęřbi řo Davitowa pőřřta ř nowymi mozami, haj ře wřhitkimi mozami twojeje duřche přchifamknyę: „Daj mi, Bőęo, noweho węřteho duřha!“ Ğłowiřki duř pał řo ře řłabeho do řylneho a ř puřteho do płődneho přchemęni a řo nowy a řylny řęęini, hdyę řo řtworiceřłteho duřha teho wřchewomőęneho Bőha, kiř wřhitko řtwori, mozuje. Přchęř Jesuřa my Boęeho řwja- teho duřha dořtawamy. Je-li řchto w Řhryřtuřu, tőn je nowe řtworjenje. Přchibłizujemy-li řo řemu, wőn řo nam w duřhu přchibłizuje. Ğ jeho duřha ćęęřpa potom nařch duř nowo mozy, a přchęř njeho nowa wola ř nowym řmyřłenjom w nař řařtawo a řo rořřylnja. Přchęřytaj teho dla huřćęiřcho w nowym lęće twojeho duřha, twoju wolu a twoje řkuffi, hacę řy řo wřchemu hřęřchnemu wařchnju wotřekł a hacę je řwjęty duř pőčzał na tebi dęęlacę. Ğładaj řo hjęřbőęneho duřha nařcheho ćzafęa a njeřkombę řaneje řładnořće, řo wobohacęię na płodach teho duřha a řo přchęř to wucęięęię wot wřchęcę řłazęnych řwętknych duřchow. Přchetoę je-li řo řchto, po tym řo je řchęcęny, njenarodęi ř duřha, dha wőn njeřmőęe ani do Boęeho řraleřřta přchięę ani řo pomozy Boęeho řchři- towanja w řohnowanju a ř dobrym řwędomnjom dęęlomneho ćęięię, ani řo ř Boęej pomozu trořhtowacę, a jenoę ćęi, kiř řu ćęiřteje wutroby, budęa Bőha widęię a pod jeho wřchewomőęnym přchifryęęom wofřtanu. Tőn płőd pał teho duřha je lubořć, wjęřkolořć, męř, řęęęřpliworořć, lubořnořć, dobroćęiworořć, węřa, ćęichorořć, prawdořć a węřnořć a wřhitko, řchtoę temu Řnjeřej je řpodobne. Ğ tajkim ř dobrym płodam a ř ćęęřřwym řkuffam hotowym, ře řwjęęcęnym duřhom řtuř do noweho lęta w Jesuřowym mjenje, přchęř kotrehoę ćęi Bőh twoje řtare winy wodawa

a kiř tebe w přchewinjenu twojeho řtareho hřęřčneho duřha wot dobroćęa ř dobroćęu wjędęe. Ğotom ty nje- budęeř řaę řęęina, kotruę węř tam a řem řabła, ale řaę twoja pomoz řteji pod řchřidłami teho, kiř je tőn řamy a kotrehoę lęta njeřpřchęřtanu, tał teę ty budęeř njehnucęe řtać řřjedęa hřořaznych nawołnyř řłomow nęćęięřcheho ćzafęa na dobrym řałožku, kiř węcęnje wofřtanje, hdyę wřhitko drohe řabinje, wjęřkely w nadęęiu a řęęęřpliwny w ćęęęnořći, pęřięzy: Moęa nadęęia a mőj hřob, mőj Bőh, na kotrehoę řo řpuřchęcęam, mőj řryw a řchřit!

Tał pod přchifryęęom teho Řajwřřřchęřeho a pod řhłődkom teho Wřchewomőęneho přchęřocęmy mjeřu noweho lęta, kotreę řaę njeřnata řraęina přchęř nami lęęi. Ğchtoę- kulię nam přchijęeře, hacę męř abo njeřmęř nařchemu řraęej a ludej, řboęo abo domapęytanje nařchemu domej, řtworořć abo řhororořć nařchemu ćęęku, pőkoj abo horyo nařchęj duřchři, řiwjenje abo řmjercę: we wřhitkim tym přchewinjemy dale bőle, přchęř teho řameho, kiř nař lubował je. Ğchto na nař ćzafa to řadny njeřmę; ale pod Boęim wřchewomőęnym přchifryęęom řo řaneho njeřboęa njeřojimny, hdyę teę w ćęęmym dole řhodęimny, a ře řwójimi nadęęięmi a přchęcęmi řtrořčtņje do potajneho přchichoda hładamny. Duę mozu řo řeho pomozy. Wőn řtajnje dobre pucęe wjędęe a pomoz wudęęli. Ğkicę řemu řwőju ruřu, wotewř řemu řwőju wutrobu, řwjęę řemu řwőjeho duřha, budę wobřtajny w modlitwje, dęenęa a wřhitke dny noweho lęta,

Dowęř řo luba duřha,
Ğřo řpuřchęcęej na Bőha,
To Boęej ruży řłuřčha,
Ğo pomęa ř njeřboęa,
Ğdyę tebe řrudnoięć tyřchři,
Pęřięř řeho řa pomoz,
Wőn twoju pőřřtwu řłuřchři,
Da řwętko řa tu nőę!

Kőęda węř ma řwőj ćzaf. ředny pał je ř řnjeřom wřhitkich ćzafow: Bőh węcęny. Tőn, w kotrymę Bőha nařcheho wőtęa mjenujemy — Jesuf Řhryřtuř — je węřty pucęniķ přchęř wřhitke ćzafny. Tőn pęřwy duř kőęędeho ćzafęa a lęta je řwjęty duř.

Duę w mjenje Bőha Wőtęa
A jeho Ğřyna řeřom Řhryřta,
Teę w mjenje duřha řwjęateho
Řowe lęto řpocęinamy
A wot Bőha teę wuprořčamy
Ğęej kőędy wjęle dobrohe:
Męř, řboęe, jednotu,
Ćęeřć, řtworořć wobřtajnu,
Męř w Bőřny.
To pőřłednje je řrařniřte
Ğacę wřhitke řubła na řwęcęe!
Ğamjęň!

Na řwjędęęň řřłőę řralow.

Woni budęa je řaby přchięę, řłoto a węřuch přchijęeřć a teho Řnjeřa řhwalbu přchipowjedacę. řeř. 60, 6.

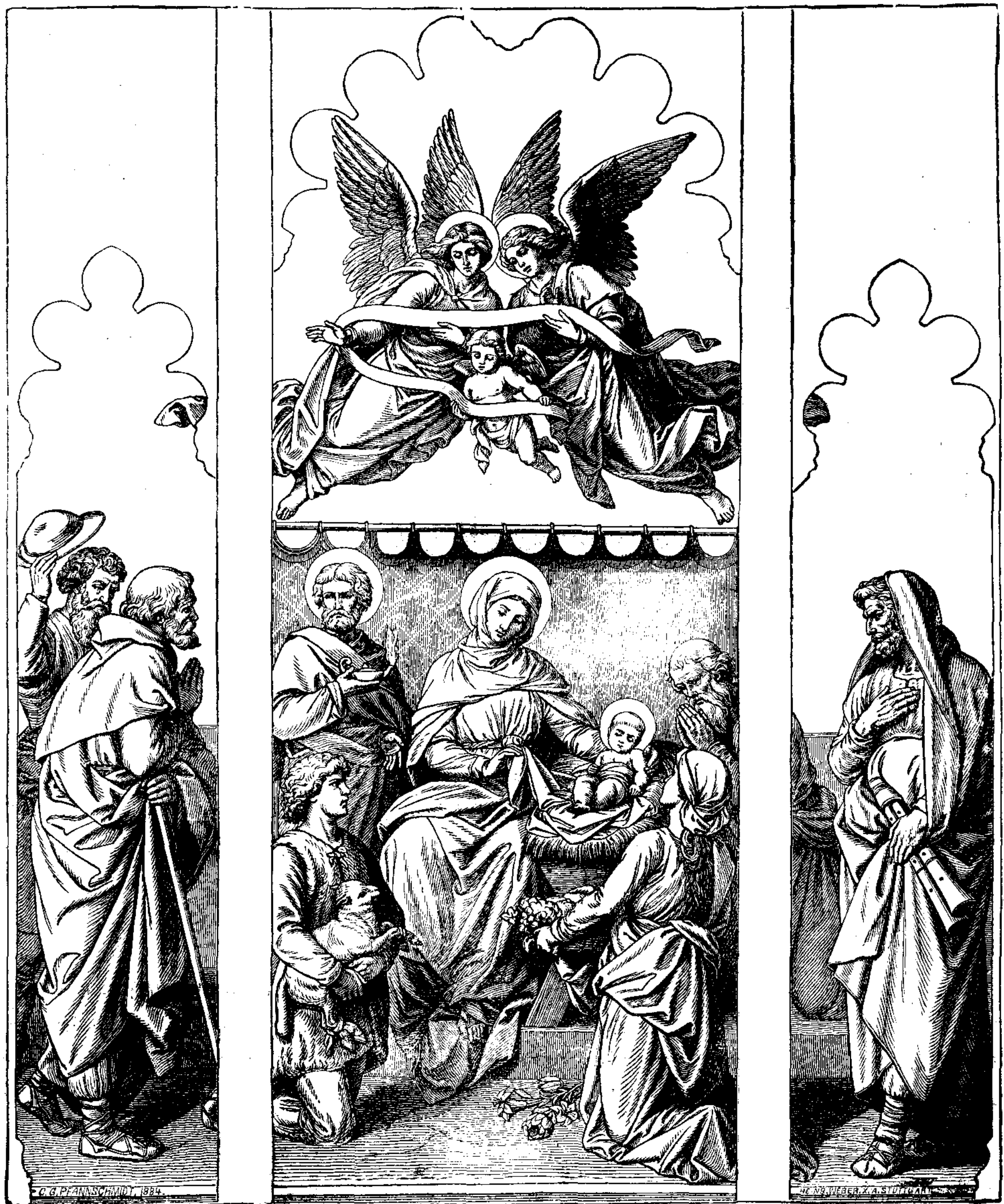
D dęięęe won na wřhitke pucęe,
Tyř řabludęęnych přchijwjędęęe!
Ř nim ruży wupřchęřřęęęe rućęe
A ř řebi dom je přchęřpřchęcęe:
To njeřjo je přchři nař na řemi,
We węřje na njo hładamny,
Řię ř nami budęa w jenej węři
Dom ř njeřju ř nimi pőńdęemy.

Sličče juntróč dōwjedže naš tón rócny čas k žlobitej našeho sbožnika. Dženša je swjedžen Khrystuškoweho swjenja psched pōhanamj abo tjjóh kralow. S rašcheho dalokeho kraja hem pschidžechu czi mudri a hwěsdow wustojni k nohomaj khudeho džeczatka, kotrež do wschědneho platu sawaleue w rukomaj potřebneje maczerje wotpoczujē, so k njemu modla a jo wobdarja se skotom, wyruchom a maru; — skoto, sčtož bēšche wāschnje kralam pschinjesč; wyruch, kotryž mēschuizy Bohu woprowachu; wyruch, snamjo nutrnjeje a praweje modlitwy; mara, snamjo žamosapřeczā a khodženja na puczju teho kschiza. Czi tjo mudri bēchu přeniczi tych pōhanow, kotřiž po wēschčenju teho knjesa

ale je naš tež wukupil se swojej drohej krowju, so by našcha wutroba jemu stajnje džak spěwala. Wón, kiž naš pyta, wē naš tež namakacz a s nami tež tych našchich, haj tón zyly swēt. Wopomū to, luby kschesczjano!

Jene stadlo Khrystuša!
D kał budže, semja, tebi,
Na tym ranju teho dnja;
Njedaj cziřjódka styskaz žebi;
Stawaj,
Stupaj do hwětkla,
Jesuz džerzi kšubjenja.

E. S.

khwalbu pschpowjedachu. Toho dla so dženkniški swjedžen w zyrkwi sa pōhanow a jich wobroczenje kswjeczi. Tak kaž žmy my wobroczeni wot cžemnosče teho pōhanstwa k temu džiwneemu kralejtwu teho žyna Božeho a žmy hižo psches njesažluženu huadu w tych přenicich hodžinach našeho žiwjenja psches sakrament kswjateje kschčenizy horje wsaczzi do huadneho kłina zyrkwi Khrystuškoweje, tak dyrbi tež našche žiwjenje jeho kšlužbje pschwjeczene byč. Našch dom dyrbi byč mižioniski dom, našche powołanje mižioniske powołanje na tym mēščez, hdžez stejimy. Sličče 600 millijonow pōhanow je na žemi. Wdy chzemy sa jich wobroczenje pschwycz a sa kswjaty skutk mižionstwa se kswojimi kšmilajmy darami skutkowacz. Dženkniški swjedžen pschwy sažo wo dary sa wobohich pōhanow; duž wopruijmy kōždy po kswojim samoženju do mižioniske kolektwy a pomhajmy k temu, so pschczo wjazy ludow nawuknje teho knjesa khwalbu pschpowjedacz. — Wokolo naš je hišče wjele pōhanstwa; — duž chzemy s mudrosčju, s ponižnosčju a lubosčju žymjo ewanđelija wukhwacz, so bychu tež czi, kiž žu wokolo naš, haj zyly kraj prawje kschesczjaniski byl. — W našchej wutrobje je hišče wjele pōhanstwa a pschibōjstwa: my chzemy se kšlnoščju teho knjesa pschibōjste woltarje powalicz a našchu zyly wutrobu jeniczy temu pschwjeczicz, kiž njeje nam k lubosčzi jenož do cžlowjesta pschischol,

Godowna hwěsda.

Ty jažna hwěsda godowna,
Ty hwěsda lubosče,
Bōh polny huady, kšmiljenja
K nam tebe pōkřal je.

Ty wumožniko Jesuzo
Se kšmjerče wēczneje,
Tych hrěschnych ludži sbožniko,
Nětk kōždy wita cze.

Esweč do wutroby hwěsda mi
Se sčtoma Žudowoh':
Ja chzu so zyly pōddacz czi,
Esyn Boži, jehnjatko.

Esweč tež mi junu, hdyž ja mru!
Esweč tež mi do rowa,
Dha pōndu s twojej jažnosčju
Dom sbožny do njeja.

Ernst Selaz.

Tón napohlad ja snjesč njemóžu.

W khorowni ležesche na schtyri njedzele jedyn khoru, kotrehož wutroba so twjerda bycz sadche, kaž kamjeń. Duchowny njesamó jeho njesmjertnej duschi blisko pschicěz. Duž bu na hodownym wječoru hodowny schtom k jeho kožu stajem. Jako bęšche tam tón hodowny schtom khwilu stejal, khoru swoje woblicžo do sahłwkwow skhowa, plakašche a praji: „Tón napohlad ja snjesč njemóžu! Nunje tak staji moja macž schtomik na blido a potom čitajesche nam hodownu historiju a so modlesche. — To duchowny tež činjesche a khoru bęšche k temu plakał a bęšche hiščeže junkróčž sdychnyl: „Sa tón napohlad snjesč njemóžu.“ Wón pał je jón tola snjesč a lodowa skora snutška we wutrobje je rostala a wón je sažo nawutnył wěricž, so nadžecz a so modlicž. — Wopomni: Schtož je w džeczastwje do wutroby wužyte, to drje móže dolho pod twjerdym pschifryczom drěmacž, ale Bóh husto tak swjedže, so posdžičho jena pruha hodowneho šwětkla skora rospuka a temu hymjeschku so pschekłóčž, stwjelžu so saselenicž a plodej frawicž da.

G. S.

Na to lube nowe lěto.

Jesuz je najrjenšche mjeno,
Hdyž so lěto sapočnje,
S Jesuzom chzu khodžicž jeno
Nowe lěto pschichodne.

Jesu! pomhaj, so tu byli
Mandželžy w jedności,
Daj, so tež te džeczži tyli,
Bratija, kotry w lubosčži.

Jesuz je naš hnadnje wodžil
Pšches to lěto sańdžene;
Wón je s nami stajnje khodžil
Nacž nětk, hdyž je stónčene.

Jesu! žohnuj zyrkej, schulu,
Žohnuj dusche paštyrjow!
Tvojoh' ducha sežel wschom' ludu,
Žohnuj džeczži, wučerjow!

Jesuz njech tež s nami čehnje
Do toh' lěta noweho,
Chzemy šej wot njeho rjenje
Wuprošycz wscho dobreho.

Jesu! pomhaj, so ta wěra
Do tebe so pschisporja,
Kralej, wótzuom' frajej šwěra,
Lubosčž, prawda pschibjera.

Jesuz chzyl nam strowosčž, sbožo
Nowe lěto wobradžicž,
So naš čezke khoroložo
Njetrebealo postrožicž.

Jesu! swarnuj, hiščeže proschu,
Naž psched wójnu, psched mórom;
Našchu próstwu k tebi nošchu,
Swarnuj naš psched wohenjom!

Jesuzo! daj žohnowanje,
Kíž so s džělom prózuja!
Skicz jim pomoz, swarnowanje,
So šej šwój khlěb warbuja!

Jesu! šmil so tež na kónzu,
Se-li džemy k wumrjecžu!
Dowjedž naškam k twojom' šlónžu
Do njebjta tam k wješelu.

Jesu, swarnuj našche pola
Pšched krupami, njewjedrom,
So bychmy tu s džakom tola
Twoje dary brali dom.

Jesu, Jesu, ty šamlutki
Šsy nam jene a tež wscho,
Wušklysch próstwy, žohnuj skutki,
So so wschitko radžilo.

Ernst Helaf.

Wschelake s bliska a s daloka.

16. februara je so runje 400 lět wot naroda Philippa Melanchtona minyło. Evangelste křesćijanstwo so s dobrym prawom hotuje, so chze tónle wažny wopomnjeński džěń reformazije nadobnje šwjeczicž. My wěmy, kak je Melanchton stajnje našchemu drohemu reformatorej Lutherej k boku stejal, kak je wón swoju hluboku wědomosčž stajil do šlužby našcheje evangelsto-lutherskeje zyrkwe. Wošebje je nam wón njesapomnity, dokelž je našche augsburgske wěrywusnacze, na kotrymž našcha zyrkej steji, sestajal. Kak budže so tónle wopomnjeński šwjedžen w druhich krajach našcheho wótzného kraja po poručnosčži zyrkwinskeje wyschnosčže šwjeczicž, hiščeže šhonili njesčmy; jakše konsistorstwo je wufasnju wudalo, so ma so to njedželu 14. februara Septuagesimä stacz. K wopomnjenju Melanchtona so so tež rjane knihe wudale, kotrež žiwjenje a skutkowanje droheho muža wopisuja. Tež my chzemy lubym Šserbam w „Pomhaj Bóh“ wo nim powjedacz a hdyž so hodži, na tamnu njedželu šwjedžeńske čizłó s wobrašami wudacz; pschetož wopomnjeństi džěń naš wschitkich dopomni na to šłowo šwjateho pišma: „Spominajesche na najchich wučerjow, kiž wam Bože šłowo šu powjedali, a kězbuježe na tón wukhod jich šadžerženja, a čizicže po jich wěrie.“

Ružowsta šwoju móž šwonkomuje dale a bóle roššcherja Wot Chinesiskeje je šebi dowolnosčž dobyła, so šmė wona psches polnóžnu Chinesisku na šwoju ruku ružowšku železnizu twaricž, kotraž budže tež wot ruskich šastojnikow wobstarana. Kaž so šda, so Chinesiska, dokelž je šama šłaba, pschezo bóle do rukow šylneje Ruskeje podawa a s tym šwoju šamostatnosčž wopruje. Duž wschaf so přecz njehodži, so je w tu khwilu Ružowsta šwonkownje šylna móž, kotraž ma po žylym šwěče wulku nahladnosčž. Ale wschitko šłoto njeje, schtož so šwonkownje šwěcži. S Ruskeje šameje jažo powjescže šlyšchimy, kotrež nam šjewja, šnutškownje duch njeměra a šběžka, tak mjenowaneho nihilizma hiščeže s molom podtłóčženy njeje. Šichi wschitkich dotalnych šběžkach a mordarškich nadpadach nihilistow bęšche Bóhu žel stajnje šlyšchecz, so šu ruzhy studowazy wobdželeni byli. N nětko šu so psched krotkim studowazy w Moškwje k njeměrnemu postupej, wo jich šběžkarškim šmyšlenju šwědcžazym, so sažo torchnyčž dali. Šich wjele je šajatych a wěšči čži winowacži šwoje šašlužene khostanje doštanu. Ale schto to pomha, hdyž je tola jěd nihilizma so do tych mlodych wutrobow jažral? Wopomnimy pschede wschěm, so se studowazyh čži štatui šastojnizy wukhadžesa, kotřž potom myšle njeměra jako šastojnizy do wschěch kónžow a bje wschěch poddanow rošnoscha. To njesčju najrjenšche wuhlady sa pschichod wulkeho ružowškeho křezostwa.

Dalije dary ja wbohe armeniske šyroty:

S Budyschinskije wošady:

M. M. w Pschicewcizach	3 hr. — np.
Gruhl w Budyschinku	— „ 50 „
J. Holan w Budyschinku	1 „ 50 „

S Maleschanskeje wošady

Na Božej nozy w Šhwacžizach šhromadžene	8 „ 40 „
---	----------

Na šhromadžinje wojerškeho towaršstwa

w Porschizach šhromadžene	11 „ 30 „
---------------------------	-----------

Wšcho šhromadže: 24 hr. 70 np.

W mjenje wobohich šyrotow najwutrobnišchi džak praji
J. Gólcž, šarač.

Na to lube nowe lěto

pschewemy našchim lubym čžitarjam a čžitarškam najwutrobnije šbože, Božu hnadu a Bože wobarnowanje na wschitkich puczach a pschicwolamy jim pscheczelně „Pomhaj Bóh“!

Bóh chzyl tež w nowym lěče, kaž je to hacž dotal mišosčžiwje čžinik, našche kópjeno, kotrež w jeho mjenje do šerbškich domow khodži, žohnowacz a jemu dale wjazhy wutrobow dohycz! Našche „Pomhaj Bóh“ je nětko do šwojeho 7. lětnika šastupiko. My móžemy so wěšče nadžecz, so našchi dotalni pscheczelnjo nam dale šwěrnei wostanu a so nam bjes šwojimi pscheczeleni a šnatymi nowych pscheczelow pschidobudu; wošebje so s tutej nutrnej próstwu lubym šnjesešam šastojniškim bratram bližimy, so bychu šwojim wožadnym pschi špoczatku noweho lěta našche kópjeno wosšewili a poruczili. K temu móžemy s radošczju šjewicz, so budže w nowym lěče našche „Pomhaj Bóh“ hušczischo našchim lubym Šserbam rjane wobrašy poskiczecz. To nadžizomnje tež rjanu licžbu lubych Šserbow powabi, so bjes našchich čžitarjow šastupja.

Sa žara khudych rad tež w nowym lěče darmotne čžizła podawamy, ale móže so to jenož stacz, hdyž woni pola šwojich šnjesešow duchownych tule próstwu wupraja a šnježa duchowni jich wobšejnosčže šnajo tajke čžizłó sa nich šlasaja. Druhe pschedawatnje „Nowin“ na žane waschnje darmotne čžizłó wudawacz njemóža a njesčmedža.

Wschitkim, kiž šu našche džělo w šandženym lěče se šwojimi rjanymi wudžětkami podpjerali, wuprajimy sa jich šwěrne šobuprózowanje najwutrobnišchi džak a jich prošchmy, so chzyl nam tež w nowym lěče šwoju pomoz poskiczecz.

W Budyschinku, 1. januara 1896.

J. Gólcž, šarač,
redaktor.